

[M. C. Korsgaard.]

valget er det fremhævet, at Loven i det hele taget var beregnet paa at skaffe gode, sunde Boliger til Landarbejdere, saa jeg kan egentlig slet ikke forstaa, at man ikke fra hele Udvalgets Side har været indstillet paa netop at skaffe saadanne Vilkaar til Veje, at flere Landbrugere, enten alene eller i Forening, kunde tænke sig at opføre Landarbejderboliger, for saa vilde disse Mennesker være Herre over, at Boligerne blev benyttet af Folk, som virkelig vilde arbejde i Landbruget, af virkelige Landarbejdere. Under Lovforslagets første Behandling afviste den højtærede Landbrugsminister min Tanke om, at to eller flere i Forening byggede en saadan Bolig, med den Bemærkning, at han ikke kunde forstaa, hvordan Ejerne af Boligen skulde kunne enes om at benytte vedkommende Landarbejders Arbejdskraft. Den højtærede Minister spurgte mig, om det var min Agt, at Ejerne af Boligen skulde raffe om, hvornaar de skulde benytte Arbejderen, som beboede denne Bolig. Det har nu aldrig været min Tanke, at de skulde raffe om det. Efter mit Kendskab til dem er Landbrugere i Almindelighed saa fornuftige, at de meget vel vilde kunne enes om at bruge en saadan ekstra Arbejdskraft, hvis den var til Raadighed.

Det er Mindretallets Opfattelse, at der burde gøres noget mere for at faa Landbrugere i Almindelighed til at opføre Boliger efter Afsnit V eller paa anden Maade. Nu ved jeg meget vel, at det for Tiden er let at laane, men naar nu Eengangsskatten bliver gennemført, er det ikke givet, at det vedblivende bliver saa let at laane, og derfor mener Mindretallet, at det vil være af Betydning, at der allerede paa nuværende Tidspunkt stilles de Mennesker i Udsigt, som agter at opføre en Bolig for egen Regning, at de kunde faa Laan paa rimelige Vilkaar. Vi foreslaar derfor en Tilføjelse til det foreliggende Lovforslags § 3, hvorefter det i Paragraffens 4de Stykke bestemmes, at Laanet i Stedet for som nu at skulle afdrages paa 30 Aar med $\frac{1}{60}$ halvaarlig afdrages paa 50 Aar med $\frac{1}{100}$ halvaarlig. I Udvalget har den højtærede Landbrugsminister afvist dette Ændringsforslag og sagt, at der derved vilde blive givet de Mennesker, som fik disse Laan, bedre Vilkaar end andre. Jeg er ikke enig med den højtærede Minister i denne Paastand, for i Lovforslaget, som det her er fremsat, giver man de Arbejdere, som opfører Boliger for egen Regning, en ikke ringe Forlængelse af den Tid, der er sat til Afdrag paa deres Laan, saa at de Arbejdere, som efter det nu foreliggende Lovforslag faar

Laan, i det mindste vil have 90 Aar til at afdrage dem i. Vi fra vor Side kan derfor ikke se, at der kan være noget urimeligt i at foreslaa, at den Landmand, som opfører Bolig for egen Regning, skal have 50 Aar til at afdrage sit Laan i.

Jeg skal anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil gerne begynde med at takke Ordføreren og Udvalgets Flertal for den Tilslutning, der er givet til Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard vil jeg gerne sige, at jeg forstaaer i og for sig godt nok den Tankegang, der ligger bag hans og hans Partis Ændringsforslag. Det er ogsaa muligt, at vi til sin Tid kan ændre noget i den Retning, det ærede Medlem har peget paa, selv om jeg ikke her kan tilbageholde den Bemærkning, at den Gruppe af Mennesker inden for Landbruget, som det ærede Medlems Ændringsforslag tager Sigte paa, jo ikke netop er den Gruppe, der har været daarligst stillet i Aarene nu under Krigen. Men Tidspunktet er efter min Mening ikke det rette nu. Som Forholdene er i Dag, ved det ærede Medlem særdeles vel, at Ændringsforslaget betyder ikke noget som helst i Praxis. Der bygges akkurat lige meget eller lige lidt, enten dette Ændringsforslag vedtages eller ikke. Og hertil kommer saa, at Materialsituationen simpelt hen er bestemmende for, hvor meget der overhovedet kan bygges.

Jeg sagde før, at jeg forstod Tankegangen i det ærede Medlems Ændringsforslag, men jeg kan ogsaa godt tilføje, at jeg har den noget gammeldags Opfattelse, at man virkelig ogsaa kan gøre Afdragsvilkaarene for Laan saa lempelige, at det til syvende og sidst kan blive til Skade for Laantagerne selv. Derfor tror jeg, at alt taget i Betragtning er Lovforslaget, som det her foreligger anbefalet fra Flertallets Side, af en saadan Beskaffenhed, at man kan være tjent med det.

At flere Landmænd skulde slaa sig sammen om at opføre en Arbejderbolig, tror jeg ikke paa Muligheden af. Der er meget, man kan bestemme, men jeg tror alligevel ikke, det er saadan, at man kan sidde og vedtage, hvornaar det skal være Høsttid og Roetid for to Naboer eller tre og fire, hvor mange det kan være, der bor ved Siden af hinanden. Jeg tror, det mere er en teoretisk Mulighed, det ærede Medlem peger paa. Jeg tør vove at sige, at hvis man engang naar frem til